

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ Ι

ΠΑΡΑΛ ΤΙΤΙΟΥ ΥΟΝΗΣΙΟΥ
 ΤΟΥ ΤΑΞΙΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 ΤΗΝ Β' ΕΞΑΙΓΗΝΟΝ ΕΝ ΣΤΡΙΠΠΟ
 ΚΡΑΤΙΔΗ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΑΠΕΧΤΩΝ
 ΔΣΔΩΚΟΤΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΑΓΗΡΑς
 ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΖΑΦΡΙΟΥ ΤΕΛΕΙΦΟ
 ΡΟΣ ΛΓΑΘΗ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΗΡΑ
 ΚΛΑΣΩΝ ΧΑΡΙΤΑ ΣΤΡΑΤΩΝ ΚΙ
 ΟΚΟΥΝΔΑ.

δέποτε ή σπανίως ἐτύγχανεν ὑπομνηματιστοῦ ἐπαινέτου ή ἐπιτιμητοῦ. Μετὰ τὸ κήρυγμα διωρεῖ τοῦ Εὐαγγελίου, ζητήσαντος νὰ καταστήσῃ τερπνότερα καὶ ἐποιενώς καρποφόρα τὰ παραγγέλματα τῆς θησακῆς διὰ παραβολῶν, ἐγεννήθη τὸ σύστημα τῆς; διὸ ιστορίων, ἀληθῶν τε καὶ πεπλασμένων, διαδότεως τῶν παραγγελμάτων τούτων, σύστημα διεφεύροντως ἀναπτυχθὲν καὶ κρατυνθὲν παρὰ τοὺς ἀγγλοσαξῶνες; λαοῖς. Προέκυψε δ' ἐκ τούτου ὅτι τὰ κατ' ιδίαν ήθη, μορφωθέντα πρῶτον κατὰ τὰ ζῶντα παραδείγματα τῆς ιστορίας, ἐνδροφωσαν ἀκολούθως τὰ δημόσια, καὶ πολιτεύματα συνεκροτήθησαν σύμφωνα πρὸς ἐκεῖνα καὶ διὰ τοῦτο προσφυῇ καὶ εὐάρμοστα. Ἐν τῇ λαγγίᾳ μάλιστα, τῷ πρωτοτύπῳ τούτῳ τῆς φιλανθρώπου κυβερνήσεως, οὗτε διὰ μιᾶς ἐγένετο, ἀλλ' οὔτε καὶ μέχρι τῆς σήμερον συνεπληρώθη τὸ πολίτευμα· διότι τὰ ήθη, καθόσον βελτιούνται, ἀπαιτοῦσι νέας διατάξεις καὶ νέας τροποποιήσεις, περιττάς πολλάκις δὲ καὶ ἐπιβλαβεῖς τὸν πρὸν χρόνον.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἵνε τινος τὸ ἀναμφισβή-

τητον μαρτυρεῖ ἡ πολυχρόνιος ἐπιτυχία τοῦ πρὸς τὰ κοινὰ ήθη ἀριθμούμενου ἀγγλικοῦ πολιτεύματος καὶ ἡ αἰκτρὰ ἀποτυχία τοῦ ἀπροσφυοῦς τῆς Ἑλλάδος, πρὸ αἰώνων ἐκήρυξαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι εἰπόντες ὅτι «ὅ νόμος οὐκ ἔστιν οἵος ποιεῖν ἀγαθοὺς τοὺς πολίτας», καὶ ὅτι «οὐ τὰ πράγματα πρὸς τοὺς νόμους, ἀλλ' οἱ νόμοι πρὸς τὰ πράγματα τίθενται.»

Τοιαύτην λοιπὸν πρόθεσιν μαρφώσσεως ἴδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἡθῶν ἔχει τὸ ἀνὰ χεῖρας πόνημα· διότι παραλαμβάνων τὸν ἐλευθερωτὴν τοῦ νέου κόσμου ἐν αὐτοῖς σχεδὸν τοὺς σπαργάνοις καὶ καταλείπον αὐτὸν ὅτε καὶ οὗτος καταλείπει τὴν γῆν, ἀνατέμει τὸν τε ἴδιωτικὸν καὶ δημόσιον βίον τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς καὶ καταδεικνύει τὰς πράξεις ἐκείνας, διὸ ὃν ἐγένετο σωτὴρ καὶ κυβερνήτης καὶ διδάσκαλος τῆς πατρίδος. Καὶ παιδίοι μὲν ἔτι ὄντος καταδεικνύει τὸ πρὸς τοὺς γονεῖς σέβας καὶ τὴν εὐπαίθειαν, τὴν πρὸς τὰ θεῖα εὐσέβειαν, τὸ φιλάληθες, τὸ φιλομαθές καὶ φιλοδικαῖον, ἀνδρωθέντος δὲ τὴν πρὸς τοὺς οἰκείους στοργὴν, τὴν κατ' οἶκον εὐταξίαν καὶ ἀκρίβειαν, τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν πρὸς τοὺς κατωτέρους εὐμένειαν,